

βεζύρην νὰ προσκαλέσῃ τὸν Χότζαν, νὰ συμφιλιωθῇ μετ' αὐτοῦ, καὶ νὰ τὸν δώσῃ ἐλπίδας ὅτι ἐμελλε νὰ τὸν μεταχειρισθῶσιν ὡς ὄργανον εἰς τὴν διεξαγωγὴν σπουδαιωτάτων ὑποθέσεων. Ὁ βεζύρης ἐξεπλήρωσεν ἀμέσως τὴν διαταγὴν τοῦ κυρίου του, καὶ προσκαλέσας τὸν Χότζαν, ἐπήνεσε τὸ πνεῦμα, τὴν σοφίαν καὶ τὸν ἀκέραιον χαρακτῆρά του, ἔδωκεν εἰς αὐτὸν μυρία ἐλπίδας καὶ ὑποσχέσεις, τὸν ὠνόμασε Χότζαν του, καὶ διὰ νὰ μὴ μένῃ, ὡς εἶπεν, ὁ λύχνος ὑπὸ τὸν μόδιον, ἐξήγγησε τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ τὸν παρουσιάσῃ καὶ εἰς τὸν Σουλτάνον· ὁ Σουλτάνος τὸν ὑπεδέχθη μὲ ἱστὴν φιλοφροσύνην, καὶ ἀνέθεσεν εἰς αὐτὸν τὴν ἐξέτασιν ὅλων τῶν ἐκκρεμῶν ἐγκληματικῶν ὑποθέσεων, ἀπαιτήσας νὰ συντάξῃ λεπτομερῆ περὶ αὐτῶν ἐκθέσιν, ὅπου νὰ προσδιορίζεται καὶ ἡ ποινὴ ἐκάστου ἐγκλήματος. Ὅλα ταῦτα τὰ δείγματα τῆς εὐνοίας ἀπεκοίμισαν τὸν Χότζαν· ἀλλ' ἐπὶ πέντε ἢ ἑξ μῆνας καθ' οὓς οὗτος ὑπηρετεῖ εἰς τὰ ἀνάκτορα, οὔτε ὁ Σουλτάνος, οὔτε ὁ βεζύρης ἐδυνήθησαν νὰ ἀνακαλύψωσι τι ὡς πρὸς τὴν κλοπὴν τῶν πολυτίμων πραγμάτων.

Μίαν τῶν ἡμερῶν ὁ Χότζας παρουσιάσθη εἰς τὸν Σουλτάνον κρατῶν κομβολόγιον, οὗτινος τὰ ἐννεήκοντα ἐννέα σφαιρίδια ἦσαν κατεσκευασμένα ἐκ κοραλλίου σπανιωτάτου. Παρατηρητέον ὅτι ὁ προσκυνητὴς εἶχε δώσει εἰς τὸν βεζύρην σημείωσιν τῶν ὅσα περιεῖχεν ὁ σάκκος του, καὶ ὅτι μεταξὺ τούτων ὑπῆρχε καὶ τὸ περὶ τοῦ λόγου κομβολόγιον. Ὁ Σουλτάνος, ὑποπτευθεὶς μήπως τοῦτο ἦτον τὸ τοῦ προσκυνητοῦ, ἐπροσποιήθη ὅτι ἐθαύμαζε τὴν ὠραϊότητά του· ὁ δὲ Χότζας, γονυπετήσας ἀμέσως, καθικέτευσε τὴν Μεγαλειότητά του, νὰ εὐδοκήσῃ νὰ δεχθῇ αὐτό. Τοῦ Σουλτάνου ἡ ὑπόψις δὲν ἦταν ἀδυσίμως· ἀλλὰ μία μόνη ἀπόδειξις δὲν ἤρκει. Μεταξὺ τῶν ἄλλων πραγμάτων τοῦ σάκκου, ὑπῆρχε καὶ δακτυλίδιον ἀρχαιοτάτης καὶ ἐξαισίας κατασκευῆς, ἐξ ἐκείνων ἅτινα φοροῦσιν οἱ Ταῦρκοι ὡς ἀκίς ῥίπτουσι βέλη· εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι ἡ τοξεία ἀποτελεῖ μίαν τῶν συνηθεστέρων διατριβῶν τῆς Ὀθωμανικῆς φυλῆς, εἰς ἣν γυμνάζονται παιδιόθεν καὶ εὐδοκίμουσιν. Ὡς δευτέραν λοιπὸν ἀπόδειξιν τῆς κλοπῆς, ὁ Αὐτοκράτωρ ἐστοχάσθη νὰ φέρῃ τὸ δακτυλίδιον αὐτό, τὸ ὅποιον ὑπέθετεν ὅτι ἤθελε φορεῖ ὁ Χότζας ἐὰν τὸν παρελάβανε μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τὸν τόπον ὅπου ἐμελλε νὰ τοξεύσῃ. Τοῦ Σουλτάνου τὸ στρατήγημα ἐπέτυχε καὶ ἐνταῦθα· διότι, προφασισθεὶς ὅτι ἐθλόσθη τὸ δακτυλίδιον του ἅμα μετὰ τὴν πρώτην βολήν, καὶ προσθεὶς ὅτι δὲν κατασκευάζονται πλέον δακτυλίδια σφερέα μετὰ τὸν θάνατον ὀνομαστοῦ τινος τεχνίτου, παρεκαλέσθη ἀπὸ τὸν Χότζαν νὰ δεχθῇ τὸ ὅποιον οὗτος ἔφερε δακτυλίδιον, ἔργον ὃν τῶν χειρῶν τοῦ τεχνίτου ἐκείνου.

Ἐπιστρέψας εἰς τὸ παλάτιον ὁ Σουλτάνος, ἐπροσχάλεσε τὸν βεζύρην καὶ τὸν προσκυνητὴν· κρατῶν δὲ εἰς χεῖρας τὸ κομβολόγιον καὶ φορῶν τὸ δακτυλίδιον ἐπροσποιεῖτο ὅτι προσήυχετο. Ὁ προσκυνητὴς ἀνεγνώρισεν ἀμέσως καὶ τὸ ἐν καὶ τὸ ἄλλο· ὁ δὲ Σουλτάνος διατάξας νὰ παρουσιασθῇ τὴν ἐπιούσαν ἐνώπιόν του ὁ Χότζας, ὑπέβαλεν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ὑπόθεσιν ὁμοίαν μὲ τὴν συμβῆσαν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ προσκυνητοῦ. Ὁ

Χότζας, χωρὶς δόλου νὰ ἐνθυμηθῇ τὴν περίστασιν ἐκείνην, καὶ θέλων νὰ δείξῃ αὐτῇσαν δικαιοσύνην, ἀπεκρίθη ὅτι ὁ ἀρνηθεὶς ν' ἀποδώσῃ τὰ παρακατατεθέντα, ἦτον ἄξιός νὰ κοπανισθῇ ζωντανὸς ἐντὸς ὀλμοῦ. Τότε ὁ Σουλτάνος, διατάξας νὰ μετακομισθῶσιν ἐκπροσθέν του τὰ κιβώτια τοῦ Χότζα, εὗρηκεν ἐντὸς αὐτῶν ὅλα τὰ πολυτίμα πράγματα τοῦ προσκυνητοῦ, καὶ δεικνύων σεβας πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἰδίου τούτου Χότζα, δέταξε νὰ ἐπιβληθῇ εἰς αὐτὸν ἡ ποινὴ τὴν ὅποιαν εἶχε καταγγεῖλει μόνος του πρὸ ὀλίγου. Ἐσκάφη λοιπὸν λάκκος ἐν εἰδὲ ὀλμοῦ, ὅπου ἐδρίσθη καὶ ἐκοπανίσθη ὁλόγουμος ὁ κλέπτης. Τὸν λάκκον τοῦτον ἶδεν ἰδίως ὀφθαλμοῖς πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν ὁ Ταβερνιέρος.

ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ. Πρὸ εἰκοσιδύω περίπου ἐτῶν νέος τις ἐπιτελειότατος ἀδαμαντοπώλης ἐκ Γερμανίας, Μαυρίκιος Βερολῖνος ὀνομαζόμενος, μεταβάς εἰς τὸ Λονδῖνον μετήρχετο ἐκεῖ τὴν τέχνην του. Χάρις εἰς τὴν εὐφυίαν καὶ φιλοπονίαν του, τὸ ἔργον του εὐδοκίμησεν, αὐτὸς δὲ ἔλαβε τὴν Ἀγγλικὴν ἐθνικότητα. Μετὰ τινὰ ἔτη ἐγένετο καὶ τῆς Αὐλῆς ἀδαμαντοπώλης, καὶ ἐσχάτως ἀπέθανεν ἄτεκνος εἰς Λονδῖνον, ἀφήσας περιουσίαν ὅση ἑκατομμυρίων λιρῶν, ἢ 58 ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Οἱ πλάγιοί του συγγενεῖς, ὅλοι κατοικοῦντες εἰς Βερολῖνον, παρουσιάσθησαν ζητοῦντες τὴν κληρονομίαν τὰ δικαστήρια ὁμῶς τῆς Ἀγγλίας δὲν συγκατένευσαν, διότι ἡ περιουσία τοῦ ἀποβιώσαντος συγκαταίεται ὅλη σχεδὸν ἐξ οἰκιῶν καὶ γαιῶν, κατὰ τοὺς νόμους τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ξένοι δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι κτήματα ἀκίνητα ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἡνωμένου βασιλείου. Εἰς μάτην εἰ ἀπαιτοῦντες τὴν κληρονομίαν, τέσσαρες ἀδελφοὶ καὶ μία ἀδελφή, ἐπράτεινον νὰ καταγραφῶσιν Ἀγγλοὶ· ἡ πράξις τῶν αὐτῶν ἀπεκρίθησαν οἱ νομολόγοι τῆς Ἀγγλίας, ἤθελον εἶναι ἀνωφελὲς, καθόσον ἦσαν ξένοι κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θανάτου τοῦ ἀδελφοῦ τῶν.

Ὅλη λοιπὸν ἡ πλουσία ἐκείνη κληρονομία μεταβαίνει, δυνάμει τῶν βρετανικῶν νόμων, εἰς τὴν βασιλισσάν, δηλαδὴ εἰς τὴν Ἐπικράτειαν· βεβαιοῦται ἐν τοσούτῳ ὅτι ἡ Μεγαλειότης τῆς, κατὰ τὴν παραδεδομένην συνθήειαν καθ' ὅλας τὰς τοιαύτας περιστάσεις, ἀπεφάσισε νὰ δοθῇ εἰς τοὺς συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος, ἐπὶ λόγῳ ἀποζημιώσεως, ἱκανή τις ποσότης χρημάτων.

ΣΠΟΥΔΑΙΟΝ ΠΑΡΟΡΑΜΑ.

Εἰς τὸ φυλλάδιον Ε' τῆς Πανδώρας συνέβη κακὴ τῶν σελίδων διάταξις, τὴν ὁποίαν παρακαλεῖται ὁ ἐπιεικὴς ἀναγνώστης νὰ διορθώσῃ, μεταβαίνων ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς στήλης τῆς 114 σελίδος, ὅχι εἰς τὴν δεξιάν τῆς αὐτῆς σελίδος, ἀλλ' εἰς τὴν ἀριστεράν τῆς 115 μέχρι τοῦ 21 στίχου, περιλαμβανομένου καὶ τούτου· ἔπειτα ἐπανερχόμενος εἰς τὴν δεξιάν στήλην τῆς 114 σελίδος καὶ, μετὰ τὸ τέλος ταύτης, ἐξακολουθῶν τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀριστερᾶς στήλης τῆς 115 σελίδος, ἀπὸ τοῦ 22 στίχου καὶ ἐφεξῆς.